

handblad

Driemaandelijks servicetijdschrift van het Vlaams Fonds voor
Nr. 21 – maart 2005 – Afgiftekantoor Gent X

www.vlafo.be

Sociale Integratie van Personen met een Handicap

België-Belgique

P.B./P.P.

B/57

‘Uit je eigen cocon komen’

Driehuizen wil sociaal netwerk valoriseren

Mensen met een handicap hebben het soms moeilijk om een goed sociaal netwerk te onderhouden. ‘Toch is zo’n netwerk bijzonder belangrijk voor ons welbevinden’, zegt Stefaan Mesdag van vzw Driehuizen. ‘Voor een voorziening of instelling kan het bovendien erg interessant zijn als de mensen met een handicap én hun omgeving mee hun zeg krijgen in hun ondersteuning.’

Vzw Driehuizen vangt mensen op met een motorische handicap, met name ook met een niet-aangeboren hersenletsel. De vzw heeft een dagcentrum en verschillende woonhuizen. Stefaan Mesdag: ‘Ongeveer vijf jaar geleden wilden we onze werking over een andere boeg gooien. Te vaak beslisten professionelen over het leven van hun cliënten, in plaats van de cliënten zelf. We wilden hen meer zeggenschap geven over hun eigen leven en hun omgeving daar ook sterk bij betrekken.’

Een en ander impliceerde dat de klassieke teamvergadering vervangen werd door een vergadering met de cliënt en zijn of haar netwerk: familieleden of vrienden die zich engageerden om geregeld samen te gaan zitten en →

Speel-o-theken voor kinderen met handicap > 3

Kunst ontlenen voor een prikje: de artotheek > 4

Grip-prijs: ‘Geen feest maar een zwemles’ > 6

Stefaan Mesdag: 'Voor sommige taken is een vriend of familielid gewoon beter geplaatst'

een persoonlijk ondersteuningsplan op te maken. 'Een heel andere manier van werken: veel gedecentraliseerder, veel meer gericht op de persoon met een handicap zelf.'

Meerwaarde

Voor de cliënten betekent die aanpak ontgensprekelijk een verbetering. 'Ze krijgen meer inspraak, zijn vaak mondiger gewor-

den en hebben hun eigenlijke behoeften en zorgvragen veel beter afgelijnd', stelt Stefaan Mesdag vast. 'Ook hun omgeving is vaak erg blij dat ze nauwer bij de zorg voor hun kind, broer of vriend worden betrokken, al vraagt het natuurlijk ook een zeker engagement.'

Voor de voorziening is het nieuwe systeem al evenzeer een meerwaarde. 'We sluiten beter aan bij de werkelijke behoeften van de cliënt, weten wat van ons wordt verwacht en wat niet. Bovendien krijgen we soms de mogelijkheid om de zorg wat beter te spreiden: voor sommige taken is een vriend of familielid gewoon beter geplaatst, en door het sociaal netwerk actiever bij de zorg te betrekken, kun je daar gebruik van maken.'

Jezelf bevragen

Anderzijds beweert Stefaan Mesdag zeker niet dat alles zomaar van een leien dakje loopt. 'Zoals met alle nieuwe dingen zijn we een leerproces aan het doormaken. Als voorziening heb je altijd de neiging om dingen te uniformiseren, en het kost soms moeite om dat af te leren. We moeten flexibeler werken, kunnen ons niet vasthouden aan de oude routines en we mogen de cliënt niets opdringen wat hij niet wil. Het mag ook geen verplichting worden om

je sociaal netwerk bij je ondersteuning te betrekken. Maar die flexibeler manier van werken maakt het werk afwisselender en interessanter.'

'Uiteindelijk komt het er vooral op aan dat je je eigen organisatie in vraag durft te stellen. Door te focussen op de behoeften van de cliënt, word je al gauw geconfronteerd met vragen waar je niet onmiddellijk een antwoord op vindt. Of je cliënt een zelfstandig leven kan uitbouwen of een partner vindt, hangt zeker niet alleen van de voorziening af. Maar dan moet je toch naar een oplossing op zoek gaan, door bijvoorbeeld contacten te organiseren met het verenigingsleven. Ook dat is interessant: je kunt als voorziening wat meer uit je eigen cocon komen.'

Praktische en theoretische ondersteuning vond Driehuizen bij vzw Plan, een externe partner die ervaring heeft in de opmaak en begeleiding van 'levensplannen' zoals Driehuizen die nu gebruikt:

vzw Plan

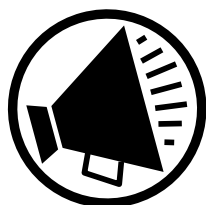
Nijverheidsstraat 60

9040 Gent

09 219 98 32

info@planvzw.be

www.planvzw.be

Klare taal:

Provinciale Evaluatiecommissie (PEC)

De gehandicaptensector is dé sector bij uitstek waar specialisten goochelen met moeilijke woorden en zelf uitgevonden begrippen. Deze rubriek geeft tekst en uitleg. In dit nummer: de Provinciale Evaluatiecommissie (PEC).

Als u zich wilt inschrijven bij het Vlaams Fonds of een zorgvraag hebt, richt u zich het best tot uw provinciale afdeling. In elk van die provinciale afdelingen zetelt een Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) die vooral bestaat uit mensen van buiten de administratie van het Vlaams Fonds: psychologen, pedagogen, juristen, artsen, maatschappelijk werkers en ervaringsdeskundigen. Het zijn die mensen die beslissen of u al dan niet aan de voorwaarden

voldoet om ingeschreven te worden bij het Vlaams Fonds, op welke ondersteuningsvormen u een beroep kunt doen, en voor welke beperkingen u in aanmerking kunt komen voor hulpmiddelen of aanpassingen.

Bij elke aanvraag die u doet, meldt de provinciale afdeling u wanneer de commissie uw aanvraag zal bespreken. Als u zelf toelichting wilt geven bij uw aanvraag, dan gaat u naar de Provinciale Afdeling op de datum en het uur die in de brief vermeld staan. U kunt zich altijd laten bijstaan door een wettelijke vertegenwoordiger of iemand van een erkende gehandicaptenorganisatie. En als u niet akkoord gaat met de beslissing, kunt u in beroep gaan: ofwel bij een aparte adviescommissie van het Vlaams Fonds, ofwel bij de arbeidsrechtbank.

Bent u het beu om veel geld te betalen voor speelgoed dat al na een dag ongebruikt in de kast verdwijnt? Dan is de speel-o-theek misschien iets voor u! Daar kunt u het speelgoed eerst ontlenen vóór u eventueel tot de aankoop overgaat. Zo bent u er tenminste zeker van dat uw kind ook werkelijk plezier heeft aan het nieuwe speeltje.

Boeken kun je lenen in een bibliotheek, cd's in de mediatheek: waarom geen speelgoed in de speel-o-theek? Dat was de vraag die sommigen zich 25 jaar geleden stelden, en ze voegden de daad bij het woord. Intussen zijn overal in Vlaanderen speel-o-theken te vinden, de meeste – maar niet allemaal – specifiek voor kinderen met een handicap of voor zieke kinderen.

Een zolder vol

'Oorspronkelijk lag de klemtoon vooral op die twee doelgroepen', zegt Luc Sels van de vzw Vlaams Overleg Speel-o-theken. 'De redenering was dat speelgoed voor kinderen met een handicap vaak duurder is dan ander speelgoed, en dan is het dubbel jammer als je kind er niet mee wil spelen.'

'Bij sommige mensen ligt de halve zolder vol met ongebruikt speelgoed. Kinderen

met bepaalde handicaps hebben bovendien vaak een extra stimulans nodig omdat het spelen door hun beperking niet zo spontaan verloopt als bij andere kinderen. Veel gevarieerd spelmateriaal kan dan helpen. Maar om dat allemaal te gaan kopen...'

Echte ontmoetingsplaatsen

De speel-o-theken stellen alle mogelijke speelgoed ter beschikking van hun leden, maar de klemtoon ligt meestal op speelgoed voor kinderen met een handicap. Omdat dat zo duur is, is het in de gewone winkel vaak moeilijk te krijgen. Ander speelgoed is lichtjes aangepast: grotere grijpknoppen op puzzels, verstevigd speelgoed, spelmateriaal met antislipstroken, enzovoort. Naast spelmateriaal hebben veel speel-o-theken boeken over en voor kinderen met een handicap en geluidscassettes met sprookjes en verhaaltjes.

Daarnaast geven de speel-o-theken ook graag informatie over nieuw speelgoed of nieuwe manieren om bestaand speelgoed te gebruiken in functie van een bepaalde handicap. En de kinderen kunnen het materiaal ook ter plekke uittesten. 'Dat is een bijkomend voordeel van een speel-o-theek', zegt Luc Sels. 'Ze zijn echte ontmoetingsplaatsen voor de kinderen met een handicap en hun ouders.'

Het speelgoed wordt meestal tegen een kleine vergoeding uitgeleend van bijvoorbeeld 25 eurocent. De uitleentermijn is doorgaans drie weken. Benieuwd waar u een speel-o-theek kunt vinden in uw buurt? Een vrij uitgebreide lijst is te vinden op de website van het Vlaams spellenarchief: www.khbo.be/spellenarchief/adressen/Speel-o-theken.html. Ook deze twee verenigingen helpen u graag verder:

Vlaams Overleg Speel-o-theken

 Millegemweg 6
2531 Vremde - Boechout
 03 455 29 16

Overleg Speel-o-theken

 Waterleidingstraat 14
3550 Heusden-Zolder
 011 57 19 19

SiteSeeing

www.toevla.be

www.toevla.be geeft informatie over de toegankelijkheid van gebouwen (gemeentehuizen, scholen, verblijfsaccommodaties, musea, culturele centra, sportcentra, zwembaden), taxibedrijven, fietspaden, wandelpaden en andere toeristische voorzieningen. De site is oorspronkelijk een Limburgs initiatief en dat is er een beetje aan te zien: vooral Oost- en West-Vlaanderen zijn momenteel duidelijk ondervertegenwoordigd. Maar er wordt aan gewerkt. De toegankelijkheidsinformatie op de site wordt regelmatig aangevuld.

Erg handig op www.toevla.be is de zoekfunctie. Je kunt zoeken op type accommodatie of rechtstreeks op naam en adres van de accommodatie. Vreemd genoeg kun je alleen via die laatste zoekfunctie specifieke informatie opvragen voor een bepaalde handicap. En nog vreemder: je kunt daar niet alleen zoeken op naam, maar ook gewoon volgens alle criteria die je bij de algemene zoekfunctie ook hebt. Een mens vraagt zich af waarom die twee zoekfuncties nog apart worden gehouden.

Kortom: handige site, maar de kinderziektes moet je er (voorlopig?) nog bijnemen.

Kunst te huur

Wilt u de muren van uw huis of bedrijf wat origineler aankleden dan met de klassieke reproducties en romantische zwartwit-foto's? Huur dan een kunstwerk! De artotheek heeft een schat aan werken van de meest diverse kunstenaars: schilders, etsers, beeldhouwers en noem maar op. Al die kunstenaars hebben één ding gemeen: ze hebben een (mentale) handicap.

Wat is kunst? Daarop zijn evenveel antwoorden te verzinnen als er mensen zijn. Misschien is het gemakkelijker om te zeggen wat kunst *niet* is. Louter bezigheidstherapie, bijvoorbeeld. En laat dat nu net de hoek zijn waar kunst van mensen met een handicap meestal geplaatst wordt.

'Vaak klopt dat ook wel', zegt Luc Van Dierendonck, coördinator van de artotheek. 'Het is bij veel dagcentra een tijdje mode geweest om *iets met kunst te doen*. Meestal ging het om veredelde hobbyclubs en daar is ook niets op tegen. Maar noem het dan een hobbyclub, geen kunstatelier.'

Volwaardig statuut

'Met het Molenhuis, waar de artotheek oorspronkelijk is ontstaan, lag het

Stephane Dupont, *Gehandicapte zeehond*, acryl op papier, 50 cm x 70 cm

anders. Ongeveer tien jaar geleden hadden we hier verschillende mensen die echt talent bleken te hebben, keihard aan een oeuvre werkten en werk maakten dat zo in het reguliere kunstcircuit terechtkon. Op een bepaald moment moet je daar dan je conclusies uit trekken.'

'We besloten om die kunst au sérieux te nemen. Dat wil zeggen: ermee naar buiten komen, voor een professionele begeleiding zorgen en er ook een serieuze prijs op plakken. Anders blijf je zitten in het liefdadigheidscircuit: mensen die hun vrouw eens een origineel cadeautje willen geven en vragen of we ergens iets van rond de twintig euro hebben. Wel, dat hebben we niet: als we ervan overtuigd zijn dat het volwaardige kunst is, dan vragen we ook de prijzen die een beginnend kunstenaar, afgestudeerd aan de academie, zou vragen.'

Interactie stijgt

Anderzijds wil het Molenhuis zich niet in de eerste plaats profileren als een galerie. 'Mensen kunnen een kunstwerk kopen, maar we moedigen het niet speciaal aan. Al was het maar om heikele discussies te vermijden. Want iemand met een mentale handicap die goed geld verdient met zijn kunst, moet die nog worden gesubsidieerd door de staat? Of gaat het geld dat hij verdient naar de voorziening? Daar zijn al heel wat debatten over gevoerd, en bij mijn weten is niemand er echt uitgeraakt.'

Daarom werd ervoor gekozen om de kunstwerken in de eerste plaats te verhuren: een systeem dat in Nederland goed ingeburgerd is maar in België veel minder. 'De regels zijn simpel. Per jaar betaal je 30 euro. Voor die prijs kun je een kunstwerk huren. Na een tijd kun je het voor een ander werk inwisselen, voor dezelfde prijs. Maar als je twee kunstwerken tegelijk in huis wilt hebben, betaal je tweemaal huur.'

Luc Van Dierendonck, coördinator van de artotheek.

Intussen hebben verschillende andere kunstwerkplaatsen zich bij het initiatief aangesloten en samen de artotheek opgericht. Ze behouden allemaal hun eigen werking, wat zich weerspiegelt in de website www.artotheek.be: je moet eerst op de kunstwerkplaats klikken voor je een lijst krijgt van de kunstenaars die er werken. 'Maar langzamerhand wordt de interactie groter en stellen kunstenaars van de ene werkplaats tentoon in de andere. Wie weet is de website binnen een paar jaar helemaal rond de kunstenaars opgebouwd, en kun je pas in tweede instantie zien waar hun werk allemaal wordt tentoongesteld.'

Insider-kunst

'Wat we belangrijk vinden, is dat kunst die het waard is, zijn weg naar het reguliere circuit vindt. Dat hangt gedeeltelijk samen met de inclusiegedachte: mensen met een handicap die niet in de welzijnssector blijven zitten maar naar buiten komen en gewaardeerd worden. Niet uit liefdadigheid, maar omdat hun werk echt goed is. In het begin waren we daar heel streng in: familieleden of medewerkers

van het dagcentrum hadden we liever niet als ontleners want we wilden uit het circuit van de welzijnssector breken. De titel van onze eerste tentoonstelling was niet voor niets *Kunst creëert ontmoeting*.'

Is dat doel intussen bereikt? 'We zijn in ieder geval flink in de goede richting opgeschoven. Ik herinner me nog levendig dat sommige reguliere kunstenaars heel wat vragen hadden bij onze eerste tentoonstellingen: kon je dat wel kunst noemen? Welnu, sommige van die kunstenaars hebben vandaag gezamenlijke exposities met onze mensen.'

'Anderzijds worden we nog vaak in het hoekje van de outsider-kunst gestopt,

samen met bijvoorbeeld mensen uit de psychiatrie, die bewust die outsiderpositie innemen. Maar wij willen geen outsiders zijn: we zijn insiders.'

Leden van de artotheek zijn het Molenhuis (Harelbeke), De Kaai (Goes, Nederland), Veer-10 (Lokeren), het Labyrint (Brugge), De Verfplek (Wippelgem) en de Beelderij (Torhout). Een kunstwerk ontlene bij de artotheek kost 30 euro per jaar. De artotheek is te bereiken op de website www.artotheek.be. Veel werken zijn daar on line te bekijken.

Het centrale adres van de artotheek:

vzw Wit.h
J. Sabbestraat 45
8530 Harelbeke

056 75 61 86 of 0479 911 671
info@vzwwith.org
www.artotheek.be
www.vzwwith.org

Patrick Bober, *Beest*, klei, 18 cm x 15 cm x 27 cm

‘Kleinschalig werkt het best’

Basisschool Esen brengt mensen met en zonder handicap samen

Mensen met en zonder handicap samenbrengen: hoe pak je dat aan? Maarten Dumoulin, leraar van het tweede leerjaar van de Vrije Basisschool in Esen (Diksmuide), opteerde voor een kleinschalig project en viel meteen in de prijzen bij de lerarenwedstrijd van vzw Grip.

‘Dit schooljaar heb ik drie kinderen in de klas zitten wiens ouders in een voorziening werken voor mensen met een handicap. Eén ervan was Jürgend, begeleider bij Duin en Polder, hier vrij dicht in de buurt. Ik ken die mensen wel van zien: ik kom ze regelmatig tegen in de supermarkt. En mijn leerlingen gaan vaak schoolzwemmen op dezelfde uren als de

cliënten van Duin en Polder. Maar echt contact was er niet. En daar besloten we iets aan te veranderen.’

‘In het begin dacht ik eerder aan een groots opgezet feest of iets dergelijks. Maar dat heeft Jürgend me uit mijn hoofd gepraat. Zo’n feest is nogal overdonderend. Veel kans dat iedereen in zijn hoekje zou blijven staan, en dan is er van contact niet echt sprake. Daarom besloten we ons te concentreren op de zwemles. We zwommen toch al tegelijkertijd: we moesten het alleen nog *samen* doen.’

‘Dat is, denk ik, de belangrijkste les die ik zelf uit het hele project heb geleerd: zoek het vooral niet te ver. Letterlijk, want Duin en Polder ligt dicht bij de school. Maar ook figuurlijk. Geen feest maar een zwemles. Niet met de hele school, maar met één klasje. Anders wordt het sowieso te overdonderend en heb je geen echte ontmoeting.’

Vooroordelen

‘Ik ben verschillende keren geconfronteerd met mijn eigen vooroordelen. Om te beginnen toen we Carine en Hilde, twee mensen van Duin en Polder, uitnodigden naar de klas. Eigenlijk zag ik hen als leerlingen: ik had veel activiteiten gepland, veel dansen en zingen. Maar het zijn volwassenen, geen kinderen. Dus zijn ze

uiteindelijk naar de school gekomen als hulpjuf.’

‘De kinderen hebben hen ook zo ervaren: niet als mensen die over hun handicap kwamen praten, maar als hulpjuffen van wie ze heel wat konden opsteken. Carine en Hilde hebben bijvoorbeeld een enorm lang springtouw gevlochten waar de hele klas in kon springen. Later, toen we naar Duin en Polder gingen, hebben de kinderen leren koken en bakken en hebben we gezien hoe handgeschept papier wordt gemaakt, of bio-choco. En eigenlijk is er over handicaps niet veel gepraat.’

Niets verboden, niets verplicht

‘Ik wil het niet voorstellen alsof alles ideaal en fantastisch was. Sommige cliënten van Duin en Polder hadden het niet gemakkelijk met al die drukte. Dan werd er al eens geschreeuwd en dat maakt de kinderen bang. Maar dat hoeft niet weggestopt te worden: de bedoeling is juist dat de kinderen op een natuurlijke manier leren omgaan met mensen met een handicap. Dat ze bijvoorbeeld vragen stellen als ze iets niet begrijpen, of lachen als ze iets grappig vinden. En die sfeer was er: niet geforceerd, maar open. Of, zoals hulpjuf Hilde achteraf in een bedankbriefje heeft geschreven: *Niets was verboden en niets verplicht.*’

Heeft dat nu tot een definitieve attitudeverandering bij mijn leerlingen geleid? Dat weet ik niet. In elk geval merk ik dat ze tijdens de zwemles gemakkelijker een praatje slaan met de mensen van Duin en Polder. Niet dat ze al van ver naar elkaar gaan beginnen te zwaaien, hoor. Maar dat doen ze bij andere volwassenen ook niet.’

Inspiratie voor leraars

De wedstrijd van vzw Grip, Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een handicap, stond open voor leerkrachten uit het basis- en secundair onderwijs. In totaal werden 22 lespakketten ingezonden. Negen daarvan werden door de jury geselecteerd.

Grip kende de eerste prijs toe aan Maarten Dumoulin voor zijn project *Mensen met een handicap, daar kan je veel van leren*. Ex aequo op de tweede plaats: Hilde Baekelandt met *Ik en jij, samen wij* en Mathias Charlie met *Op je lijf geschreven*.

Alle 9 de geselecteerde lespakketten zijn te vinden op <http://www.gripvzw.be/leerkrachten/>.

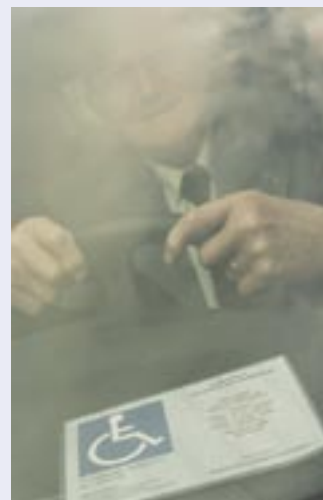
Federale behandelingstermijn gedaald

Het Vlaams Fonds is niet de enige overheidsdienst waarmee personen met een handicap in contact komen. Voor tegemoetkomingen, parkeerkaarten of verhoogde kinderbijslag is niet Vlaanderen bevoegd maar de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, beter bekend als de 'Zwarte Lievevrouwstraat'. Die dienst heeft onlangs een aantal cijfers bekendgemaakt over zijn werking. Zo zijn in 2003 bij de dienst

231.000 mensen ingeschreven die recht hebben op een tegemoetkoming: ongeveer 6,5 % meer dan in het jaar voordien, en goed voor een budget van 1.282,7 miljoen euro (+ 16 %). In 2003 zijn 39.500 parkeerkaarten uitgereikt en 101.000 medische dossiers behandeld.

Net als bij het Vlaams Fonds heeft de federale overheid overigens wachttijden bij de dossierbehandeling. Die behandelingstermijn is

voor de federale dossiers de jongste maanden gevoelig gezakt. Personen met een handicap die bij de federale overheid een uitkering vragen, moeten momenteel nog gemiddeld zeven maanden wachten op de afhandeling van hun dossier. Vorig jaar bedroeg de gemiddelde wachttijd tien maanden en langer.

Vraagje voor het Vlaams Fonds?

Algemeen

- **Website:** www.vlafo.be
- **Informatiedienst Vlaams Fonds**, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel, ☎ 02 225 85 97, 📠 02 225 84 05, 📧 informatie@vlafo.be
- **Informatie PAB:** ☎ 0800 97 907 (gratis), 📧 pab@vlafo.be

Provinciale Afdelingen

- **Prov. Afd. Antwerpen**, Potvlietlaan 5, 2600 Berchem, ☎ 03 270 34 40, 📠 03 270 34 41, 📧 antwerpen@vlafo.be
- **Prov. Afd. Vl.-Brabant**, Brouwersstraat 3, 3000 Leuven, ☎ 016 31 12 11, 📠 016 31 12 29, 📧 leuven@vlafo.be
- **Prov. Afd. Limburg**, Ilgatlant 7, 3500 Hasselt, ☎ 011 27 43 54, 📠 011 28 51 09, 📧 hasselt@vlafo.be
- **Prov. Afd. Oost-Vlaanderen**, Kortrijksesteenweg 788, 9000 Gent, ☎ 09 269 23 11, 📠 09 269 23 39, 📧 gent@vlafo.be
- **Prov. Afd. West-Vlaanderen**, Magdalenestraat 20, 8200 Brugge, ☎ 050 39 09 21, 📠 050 39 36 80, 📧 brugge@vlafo.be

Kennis- en Ondersteuningscentrum

Sterrenkundelaan 30,
1210 Brussel, ☎ 02 225 86 61, 📠 02 225 84 05,
📧 koc@vlafo.be, www.koc.be

ATB-diensten ArbeidsTrajectBegeleiding

- **ATB Regio Antwerpen**, Doornstraat 331, 2610 Wilrijk, ☎ 03 740 36 20, 📠 03 830 66 31, 📧 atbantw1@village.uunet.be

- **ATB Regio Brabant-Brussel**, Kapucijnenvoer 10, 3000 Leuven, ☎ 016 20 15 99, 📠 016 22 10 18, 📧 info@atb-brabant.be
- **ATB Regio Limburg**, Europalaan 74 bus 1, 3600 Genk, ☎ 089 32 10 50, 📠 089 32 10 59, 📧 atb.limburg.vzw@skynet.be
- **ATB Regio Oost-Vlaanderen**, Minnemeers 2, 9000 Gent, ☎ 09 269 46 80, 📠 09 269 46 99, 📧 info@atbovl.be
- **ATB Regio West-Vlaanderen**, Stationsdreef 83, 8800 Roeselare, ☎ 051 25 32 25, 📠 051 25 32 27, 📧 atb.westvlaanderen@skynet.be

Centrale wachtlijsten

- **Stichting Welzijnszorg Antwerpen**, centrale Wachtlijstwerking, Boomgaardstraat 22 bus 100, 2600 Berchem, ☎ 03 240 61 78, 📠 03 240 61 62, 📧 greet.smeyers@welzijn.provant.be
- **Provincie Vlaams-Brabant**, welzijn en gezondheid, Provincieplein 1, 3010 Leuven, ☎ 016 26 73 06, 📠 016 26 73 01, 📧 petra.vanoppen@vl-brabant.be
- **Provincie Limburg**, provinciale sectie personen met een handicap, Universiteitslaan 1, 3500 Hasselt, ☎ 011 23 72 04, 📠 011 23 72 10, 📧 handicap@limburg.be
- **Provincie Oost-Vlaanderen**, centrale wachtlijstwerking, Gouvernmentstraat 1, 9000 Gent, ☎ 09 267 75 55, 📠 09 267 75 99, 📧 mieke.van.opstal@oost-vlaanderen.be
- **Provincie West-Vlaanderen**, dienst welzijn, Koning Leopold III-laan 41, 8200 Sint-Andries, ☎ 050 34 85 63, 📠 050 34 98 72, 📧 cwl@west-vlaanderen.be

maar uiteindelijk is hij voor mijn gezaag gezwicht.'

Veel leven

'Ik had vooraf een beetje schrik, want het is toch wel een hele verandering om een kind in huis te hebben. Maar alles gaat heel goed, eigenlijk. 's Nachts sliep Davy bijna van in het begin rustig door. Overdag is hij actiever: hij heeft zeker geen zittend gat. Net zijn vader. En hij begint de leeftijd te krijgen dat hij overal aan wil prutsen. Ja, hij brengt nogal wat leven in huis.'

Eva woont intussen nu al vier jaar zelfstandig. 'Ik huur dit appartement van mijn ouders, en mijn zus woont hieronder. Wel gemakkelijk als ik eens naar de supermarkt moet of zo: dan kan ik Davy even bij haar laten. En mijn ouders wonen ook min of meer in de buurt: in Beersel. Maar ik trek goed mijn plan. De eerste maand is Kind en Gezin een paar keer langs geweest om te kijken, zoals bij iedereen. Naar het schijnt blijven ze soms langer aan huis komen als er problemen zijn: als het kindje een zwakke gezondheid heeft, bijvoorbeeld. Maar bij ons was dat niet nodig.'

Verwennerij

Misschien nog het grootste probleem is de verwennerij van haar familie, vindt Eva. 'Davy is het eerste kleinkind. Hij wordt soms echt wel rotverwend. Zelf hadden Paul en ik daar duidelijke afspraken over gemaakt en die proberen we goed na te komen, al lukt dat natuurlijk niet altijd. Maar met al die feestdagen in november en december... Ik heb zelfs eens gevraagd of mijn familie de helft van de cadeautjes niet kon houden tot de volgende keer!'

'Ik trek goed mijn plan'

Eva Garrebeek over de opvoeding van Davy

Vzw Begeleid Wonen Brussel ondersteunt mensen met een licht verstandelijke handicap. Verschillende van die cliënten hebben een kindje. 'Dat levert soms moeilijke situaties op', zegt begeleidster Saskia Mertens. 'Maar het kan ook heel goed gaan.' En met Eva Garrebeek gaat het heel goed, dank u.

'Het is meestal niet gemakkelijk voor onze cliënten om een kindje op te voeden', zegt Saskia Mertens. 'Vaak staat het gezin niet zo stevig in de maatschappij en zijn er verschillende moeilijke punten die elkaar soms versterken. Soms moeten de kinderen bij pleegouders worden geplaatst. Maar het hoeft niet zo te zijn: andere cliënten doen het heel goed. Meestal zijn dat wel mensen die heel weinig begeleiding nodig hebben,

zelfstandig in het leven staan en een netwerk hebben waar ze op kunnen steunen. Familie, vrienden, burens: ze kunnen een handje toesteken als het nodig is.'

Eva Garrebeek is zo iemand. Samen met haar vriend Paul Verschuere heeft ze een zoontje van 1 jaar en 9 maanden oud: Davy. 'Zelf wilde ik heel graag een kindje', zegt Eva. 'Ik heb daar ook goed over nagedacht. Paul twijfelde een beetje,

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is een Vlaamse Openbare Instelling. Handblad is een driemaandelijkse serviceblad van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. V.u.: Jef Foubert, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel. Redactie en realisatie: Jansen & Janssen Uitgeverij www.jaja.be. Volgend nummer: 15 juni 2005.

Een abonnement is gratis. Contacteer de Informatiedienst: Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel, t 02 225 85 97, f 02 225 84 05, informatie@vlafo.be.